

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 grudnia 2017r.

Sąd Rejonowy Poznań Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu Wydział VI Karny w składzie:

Przewodniczący SSR Izabela Hantz – Nowak

Protokolant: po staż. Iza Józwiak

przy udziale ----

po rozpoznaniu dnia 12.10.17r., 11.12.17r.

sprawy **M. P.**, s. Z. i A. zd. W., ur. (...) w P.

oskarżonego o to, że:

w okresie od 9 maja 2016r. do 15 maja 2016r. w S. przy ul. (...) działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wyłudził opłatę za pobyt w hotelu (...) na kwotę 1085 zł w ten sposób, że wynajął pokój z góry powziętym zamiarem niewywiązania się z obowiązku zapłaty wprowadzając w ten sposób w błąd pracownika hotelu, a następnie opuścił ten hotel bez uiszczenia zapłaty, przez co doprowadził M. sp j. do niekorzystanego rozporządzenia mieniem w kwocie 1085 zł

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk

I. Oskarżonego M. P. uznaje za winnego popełnienia w sposób opisany wyżej przestępstwa z art. 286 § 1 kk i za to na podstawie art. 286 § 1 kk przy zastosowaniu art. 37b kk wymierza oskarżonemu karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności oraz 1 (jednego) roku ograniczenia wolności, polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 (trzydzieści) godzin miesięcznie.

II. Na podstawie art. 46 § 1 kk orzeka obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę kwoty 1085 (jeden tysiąc osiemdziesiąt pięć) zł na rzecz (...) (...) L." ul. (...), (...)-(...) S..

III. Na podstawie § 17 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 pkt 3, § 20 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 03.10.16r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. 2016.1714 ze zm.) zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata A. D. kwotę 684 (sześćset osiemdziesiąt cztery) zł oraz podatek VAT, tytułem pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

IV. Na podstawie art. 627 kpk i art. 1, art. 2 ust. 1 pkt 1 i 3 w zw. z ust. 2 ustawy z dnia 23.06.1973r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983r. Nr 49, poz. 223 ze zm.) zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty postępowania w kwocie 120 zł i opłatę w kwocie 240 zł.

/-/ SSR I. H. – N.

UZASADNIENIE

K. O. pracowała w (...) w S., jako recepcjonistka. W dniu 7 maja 2016r. zameldowała osobiście gościa hotelu (...) na jedną dobę, za którą wymieniony od razu zapłacił. M. P. okazał się dowodem osobistym nr (...). Oskarżony później przedłużał pobyt i informował, że płatność ureguluje na koniec pobytu. Nic takiego jednak nie nastąpiło. W dniu 15 maja 2016r. po otwarciu kluczem zapasowym drzwi od pokoju hotelowego, który zajmował wymieniony okazało się, że w pokoju nie było nikogo, ani rzeczy żadnych rzeczy osobistych, czy bagaży. Na parkingu nie było też samochodu,

którym poruszał się oskarżony. Wysokość opłaty za pobyt w hotelu którą wymieniony nie uiszczył to kwota 1085 zł. Hotel jest prowadzony przez spółkę (...) sp.j.

Oskarżony **M. P.** ma 48 lat, posiada wykształcenie średnie zawodowe, z zawodu jest stolarzem artystycznym. Oskarżony jest kawalerem, ojcem jednego dziecka, jest rencistą, ma zajęcia komornicze.

Oskarżony był wcześniej karany wielokrotnie za przestępstwa oszustwa, jak również za inne przestępstwa (k. 145-148).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie następujących dowodów:

1. częściowo wyjaśnień oskarżonego k. 134v w zw. z k. 66-68
2. zeznań świadków:
 - D. G. (1) k. 134v-135, 1-2;
 - K. O. k. 151v-152, k. 8-9 i 18-19;
3. dokumentów: 13-16, 23-25, 31-38, 40, 42-44, 51, 52, 80, 81, 83, 84, 122-125, 145-148
 - wizerunek twarzy k. 14-16;
 - karta karna k. 23-25, 51-52, 122-125, 145-148
 - odpisy wyroków k. 31-38, 80-81,
 - dane o odbyciu kary k. 40
 - wydruk z bazy pesel k. 42-44,

Oskarżony M. P. w postępowaniu przygotowawczym, jak i postępowaniu sądowym nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i skorzystał z prawa do odmowy składania wyjaśnień. Sąd nie dał wiary nie przyznaniu się do winy, gdyż pozostawało to w sprzeczności z zeznaniami świadka K. O. – odnośnie tego, że świadek meldowała oskarżonego, który zapłacił tylko za jedną dobę, potem przedłużając pobyt i nie płacąc za dalsze doby hotelowe oraz D. G. – odnośnie nie uiszczenia przez oskarżonego kwoty 1085 zł.

W pełni wiarygodne były zeznania świadków: K. O. i D. G. (1). Pracownik hotelu – (...) opisała okoliczności zameldowania oskarżonego w hotelu, na podstawie dowodu osobistego, oraz późniejszego przedłużania pobytu i nie uiszczenia opłaty za pobyt, za wyjątkiem jednej doby. Zeznania ww. świadków były szczere, spójne, przekonujące oraz wzajemnie zgodne. Świadek K. O. rozpoznała okazany jej wizerunek oskarżonego. Natomiast, świadek G. podała wysokość szkody. W ocenie Sądu, brak argumentów, które przemawiałyby za niewiarygodnością w/w świadków.

Podstawą wyrokowania Sąd uczynił także pozostały materiał dowodowy zebrany w sprawie w postaci dokumentów, ujawnionych na rozprawie w trybie art. 393 i 394 k.p.k., wskazanych w protokole rozprawy głównej. Są to w przeważającej części dokumenty procesowe, urzędowego pochodzenia, sporządzone przez kompetentne osoby zgodnie z zakresem ich kwalifikacji i uprawnień, a w związku z tym wiarygodność i autentyczność tych dokumentów nie budziła wątpliwości stron i również Sąd nie znalazł żadnych podstaw do ich podważania.

Sąd zważył, co następuje:

Poddając gruntownej, a jednocześnie swobodnej ocenie zgromadzony w przedstawionej sprawie materiał dowodowy, kierując się przy tym wskazaniem zawartymi w przepisach art. 7 i 410 k.p.k., Sąd uznał winę oskarżonego w zakresie czynu przypisanego mu w części orzekającej niniejszego rozstrzygnięcia za bezsporną i w pełni udowodnioną, przede wszystkim w świetle zeznań świadka K. O. i D. G. (1) oraz ujawnionych dokumentów,

Sąd zakwalifikował opisaną w stanie faktycznym zachowanie oskarżonego jako przestępstwo z art. 286 § 1 k.k.

Przestępstwo wyłudzenia stypizowane w art. 286 § 1 k.k. polega na uzyskaniu przez sprawcę korzyści majątkowej poprzez doprowadzenie innej osoby do niekorzystnego rozporządzenia mieniem na skutek wprowadzenia jej w błąd albo wyzyskanie błędu lub niezdolności do należytego pojmowania przedsięwziętej czynności. Istota tego przestępstwa polega na posłużeniu się fałszem jako czynnikiem sprawczym, który ma doprowadzić pokrzywdzonego do podjęcia niekorzystnej decyzji majątkowej - czynność sprawcza wprowadzenia w błąd polega na tym, iż sprawca własnymi podstępными zabiegami doprowadza pokrzywdzonego do mylnego wyobrażenia o określonym stanie rzeczy (np. co do wartości przedmiotu, cech sprzedawanego lub nabywanego towaru, możliwości uzyskania korzyści z zawartej transakcji itp.). Przestępstwo oszustwa ma charakter materialny, przy czym skutkiem jest niekorzystne rozporządzenie mieniem własnym lub cudzym przez osobę wprowadzoną w błąd lub której błąd został przez sprawcę wyzyskany. Niekorzystne rozporządzenie mieniem, jako skutek oszustwa, ogólnie rzecz ujmując, oznacza pogorszenie sytuacji majątkowej pokrzywdzonego, chociaż nie musi polegać na spowodowaniu efektywnej szkody. Niekorzystnym rozporządzeniem mieniem, jako znamieniem przestępstwa oszustwa, jest każda czynność o charakterze określonej dyspozycji majątkowej, odnoszącej się do ogółu praw majątkowych, ale i zobowiązań kształtujących sytuację majątkową, która skutkuje ogólnym pogorszeniem sytuacji majątkowej pokrzywdzonego, w tym zmniejszeniem szans na zaspokojenie roszczeń w przyszłości (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 30.08.2000 r., V KKN 267/00 z gloszą aprobującą J. Satko, OSP 2001, z. 3).

W zakresie strony podmiotowej oszustwo jest przestępstwem kierunkowym, w którym celem działania sprawcy jest uzyskanie szeroko pojętej korzyści majątkowej, która może polegać zarówno na uzyskaniu zysku (zwiększeniu aktywów), jak i na zmniejszeniu pasywów. Dążenie sprawcy może obejmować zarówno korzyść dla siebie, jak i dla kogo innego.

Odnosząc powyższe do realiów niniejszej sprawy, Sąd I instancji doszedł do wniosku, iż oskarżony swoim zachowaniem wyczerpał znamiona strony przedmiotowej oraz podmiotowej zarzucanego mu przestępstwa, w ten sposób, że wprowadził w błąd pracownika hotelu (...) w S., prowadzonego przez spółkę (...) sp.j. co do zamiaru zapłaty za pobyt, wynajął pokój, a następnie opuścił go bez uiszczenia opłaty w całości, przez co wyrządził szkodę w mieniu w/w spółki w kwocie 1085 zł. Oskarżony działał w zamiarze bezpośrednim kierunkowym, bowiem doskonale wiedział że nie zapłaci za cały pobyt, mimo to przedłużał go ponad jedną dobę.

Uznając sprawstwo i winę oskarżonego za udowodnione w zakresie opisanym powyżej, Sąd Rejonowy przystąpił do wymierzenia mu kary adekwatnej do stopnia zawinienia, społecznej szkodliwości popełnionego przez niego czynu, a także uwzględniając cele zapobiegawcze i wychowawcze, jakie kara winna osiągnąć w stosunku do oskarżonego oraz warunki i właściwości osobiste M. P.. Ponadto orzeczona kara powinna spełniać rolę w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, jak również uwzględniać motywację i sposób jego zachowania, rodzaj i stopień naruszenia ciążących na nim obowiązków, rodzaj i rozmiar ujemnych następstw przestępstw.

Przy wymiarze kary Sąd, kierując się dyrektywami zawartymi w art. 53 § 1 i 2 k.k. oraz art. 115 § 2 k.k., miał na uwadze tak okoliczności obciążające, jak i łagodzące dotyczące oskarżonego P.. I tak, w pierwszej kolejności Sąd jako okoliczności obciążające uznał wartość szkody, działanie z wyrachowaniem oraz uprzednią karalność za przestępstwa przeciwko mieniu. Sąd nie znalazł przy tym żadnych okoliczności łagodzących.

Z tych względów za zasadne Sąd I instancji uznał wymierzenie oskarżonemu kary 3 m-cy pozbawienia wolności oraz kary 1 (jednego) roku ograniczenia wolności, polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 h miesięcznie, przy zastosowaniu art. 37 b kk. W ocenie Sądu, zastosowanie tzw. kary mieszanej, uwzględnia stopień społecznej szkodliwości czynu oraz uprzednią karalność oskarżonego, w tym również za przestępstwa oszustwa.

Zdaniem Sądu, nie było możliwości zastosowania dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności. W przedmiotowej sprawie nie jest spełniona w żadnym przypadku przesłanka pozytywnej

prognozy kryminologiczno - społecznej. Oskarżony do chwili obecnej był karany za przestępstwa, w tym z art. 286 § 1 k.k., zaś orzekane wobec niego dotychczas kary okazały się całkowicie bezskuteczne i nie powstrzymały oskarżonego przed dalszym popełnianiem przestępstw. Orzeczenie kary pozbawienia wolności z jej warunkowym zawieszeniem klóciłoby się w tych warunkach jednoznacznie z wszelkimi zasadami prewencji i to zarówno indywidualnej, jak i społecznej. Bezwzględna krótkoterminowa kara pozbawienia wolności powinna być dla oskarżonego szansą na resocjalizację, a jednocześnie uzmysłwić mu, iż popełnianie przestępstw nie popłaca i spotykać się będzie z adekwatną reakcją prawno-karną państwa.

W oparciu o treść art. 46 § 1 k.k. Sąd orzekł obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego (...) spółka jawna hotel (...) kwoty 1085 zł, tytułem naprawienia szkody.

O kosztach pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu oraz kosztach sądowych i opłacie Sąd w oparciu o wskazane w wyroku przepisy w pkt III i IV, uznając brak podstaw do zwolnienia.

/-/ SSR Izabela Hantz - Nowak